

[Sønderup.]

ger er med til at stille tingene op. De er til en vis grad uskyldige i, at vi kommer ind i en udvikling af denne karakter, men, mine herrer, det er en meget farlig udvikling, og i stedet for at kæle for denne udvikling burde man tage ved lære og prøve på at yde et bidrag til at rette den op på en naturlig basis.

Ja, jeg har ikke mere at sige i denne omgang og skal derfor nøjes med at henvise til de bemærkninger, jeg gjorde i fjor.

Fibiger: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Boeck-Hansen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne sige nogle ord om det lovforslag om ændringer i arbejdsløshedsloven, der er fremsat af socialministeren, og om venstres forslag, som tager sigte på, at Kristelig Arbejdsløshedskasse kan blive statsanerkendt — det er jo i virkeligheden det, det drejer sig om. Det tredje lovforslag, der omhandler ændringer i loven om kommunale beskæftigelsesudvalg, vil min partifælle, det ærede medlem hr. Lars Clausen, sige noget om.

Jeg er egentlig noget forbavset over, at det foreliggende lovforslag fra socialministeren er genfremsat efter den behandling, det fik her i tinget i april 1948, idet det dengang klart fremgik, at det ikke kunne gennemføres i dets daværende skikkelse. Jeg havde ventet, at regeringen ville have taget hensyn hertil og have ændret det på forskellige punkter, når det skulle fremsættes påny. Vi er rede til at være med til at foretage ændringer af rent praktisk art, således at loven om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring kan blive forenklet, men vi har ikke forandret standpunkt siden april 1948 med hensyn til dette lovforslag, hvad angår de udgifter, dets gennemførelse vil påføre det offentlige. Men det forundrer mig, at man netop i år kan fremsætte det samme forslag med de samme millionbeløb, og man regner endda med, at lovforslaget skal have tilbagevirkende kraft, fordi det ikke blev gennemført for 1½ år siden. Det bliver således overordentlig store beløb, der straks skal udredes. Da lovforslaget i foråret 1948 blev fremsat, lå vi, som den højtærede handelsminister udtrykte sig, lunt i svinget, og det kunne være, at der dengang var så meget overskud i kassen, at man nok havde mulighed for at bruge så mange penge til yderligere sociale udgifter. I år er billedet skiftet, og det har regeringen også erkendt ved sine udtalelser om situationen efter devalueringen, og hvad der er fulgt dermed, så jeg

havde egentlig ventet, at man havde taget konsekvensen heraf.

Fra alle sider, også fra arbejdernes, klages der over de meget store skatter her i landet. Men hvis der nu skal bruges beløb på 30—40 mill. kr., har man ingen anden vej til at få dem end at opkræve skatter. Skatterne vil altså stige igen, i stedet for at de skulle gå den modsatte vej, for at der kunne skabes større konkurrenceevne, således at vor produktion igennem eksport kunne konkurrere udadtil. Det kan den ikke i øjeblikket. Det hænger måske sammen med, at der ikke er så megen arbejdsløshed blandt de faglærte arbejdere, medens der er en forholdsvis stor arbejdsløshed indenfor arbejdsmændenes rækker. Man er imidlertid utilbøjelig til, hvor der ellers kunne være mulighed for det, at anvende arbejdsmændene i virksomheder, hvor det kan synes, at de trænger ind i de faglige organisationers område. Jeg er ganske overbevist om, at f. eks. byggeriet ved anvendelse af ikke-faglært arbejdskraft på forskellige områder, murerarbejdsmænd eller andre, kunne blive billigere, ligesom der kunne være andre fordele derved, men det kniber med at få dette spørgsmål fremmet, for man vil ikke have, at der skal komme for mange ind i fagene, de vil selv tage bestemmelse og være stærke. Jeg tror, man skulle tænke meget på at lade en omskoling finde sted og sætte arbejdsmand ind forskellige steder, så ville det hjælpe på arbejdsløsheden, og der kunne komme mere gang i tingene.

Det ærede medlem hr. Sønderup siger, at arbejdsmændenes kasse har været så dårligt stillet, fordi den har opkrævet for lidt i kontingent og derved fået for lidt statstilskud. Mit parti har været villigt til at yde tilskud og har i finansudvalget været med til at bevilge 13 mill. kr., og skulle der være en kasse, der er dårligt stillet, er vi parat til at gøre det igen.

Jeg vil gerne citere, hvad mit partis ordfører sagde i fjor; han sammenfattede det i tre eller fire punkter. Han begyndte med det samme som jeg: Hvor skal pengene komme fra? Og så siger han:

„Den første er, at arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke må ligge altfor nær op ad arbejdslønnen, for så kan det virke fristende, som der står et sted i bemærkningerne, at melde sig arbejdsløs i utide for ikke at komme på karenstid. Sådan er jo menneskene; de er behæftede med fejl allesammen, og derfor er det uheldigt, hvis arbejdsløshedsunderstøttelsen ligger for nær ved selve arbejdslønnen. En anden